

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **Ing. V. S.**, v řízení zastoupeného JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským, advokátem se sídlem Prostějov, Sádky 2, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství** se sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 15.11.2011 č.j. 7381/11-1500-807169, ve věci posečkání daně,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 na Odvolací finanční ředitelství – dále jen „žalovaný“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v Hranicích

ze dne 17.8.2011 č.j. 94292/11/394921801115, kterým bylo podle § 106 odst. 1 písm. f) zák. č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „d.ř.“) zastaveno řízení o žádosti žalobce ze dne 13.7.2011, o posečkání daně.

Žalovaný dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že modifikovat daňovou povinnost (a to i prostřednictvím posečkání daně) lze jen v době, kdy tato povinnost ještě reálně existuje. Daňová povinnost, která již byla splněna, splněním zanikla a není tak způsobilá být předmětem řízení o posečkání daně. Pokud d.ř. umožňuje, aby o posečkání bylo rozhodnuto i „zpětně“, má žalovaný za to, že tento případ může nastat v situaci, kdy je sice žádost o posečkání podána až po splatnosti daně, vždy však před jejím zaplacením. Účelem posečkání daně není podle žalovaného eliminace negativních dopadů či jejich hrozeb, které daňovému subjektu vyvstaly v důsledku skutečnosti, že daň zaplatil. Skutečnost, že je tu dosud splatné příslušenství daně, nemá vliv na shora uvedené závěry, pokud žalobce žádal o posečkání se zaplacením daně samotné (jistiny). Žalobcova žádost je tedy podle žalovaného bezpředmětná, a proto muselo být řízení o ní podle § 106 odst. 1 písm. f) d.ř. zastaveno.

Žalobce v žalobě namítá, že jakkoli byla v době žádosti již uhrazena daň samotná (jistina), nebylo dosud uhrazeno příslušenství, které je podle § 2 odst. 4 d.ř. také daní. Závěry žalovaného pokládá za nesprávné, když má za to, že nelze připustit, aby ten, kdo je v prodlení s placením daně, se zbavil možnosti podat žádost o posečkání tím, že daň (jistinu) zaplatí, zatímco žádost toho, kdo stále nezaplatil, přípustná bude. Problémové daňové subjekty tak budou zvýhodněny před těmi, které se chovají zodpovědně.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě argumentuje obdobně jako v napadeném rozhodnutí.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že předmětem řízení byla žádost podaná žalobcem u Finančního úřadu v Hranicích dne 13.7.2011, kterou žalobce žádá o posečkání s úhradou daně z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí 2007 – 4. čtvrtletí 2009 a daně z příjmů fyzických osob za období let 2007 a 2008.

Dle § 40 odst. 1 věty poslední zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (účinném v letech 2007-2009 – dále jen „ZSDP“), není-li v tomto nebo v jiném daňovém zákoně stanoveno jinak, daň je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání nebo hlášení.

Dle § 40 odst. 3 vět první a druhé ZSDP daňové přiznání nebo hlášení se podává nejpozději do tří měsíců po uplynutí zdaňovacího období. Jedná-li se o poplatníka, který má povinnost na základě zákona mít účetní závěrku ověřenou auditorem, nebo jehož přiznání zpracovává a předkládá daňový poradce, podává se daňové přiznání nejpozději do šesti měsíců po uplynutí zdaňovacího období.

Dle § 14 odst. 7 ZSDP lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let končí uplynutím toho dne, který se svým jménem nebo číselným označením shoduje se dnem, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta posledním dnem měsíce.

Ze shora uvedeného vyplývá, že daň z příjmů žalobce za rok 2007 byla splatná nejpozději (aniž by soud zjišťoval, zda žalobce splňoval podmínky § 40 odst. 3 ZSDP) dne 30.6.2008 (pondělí) a daň z příjmů za rok 2008 nejpozději dne 30.6.2009 (úterý).

Dle § 101 odst. 1 zák. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (účinném v letech 2007-2009 – dále jen „ZDPH“) plátce je povinen do 25 dnů po skončení zdaňovacího období podat daňové přiznání na tiskopisu předepsaném Ministerstvem financí, a to i v případě, že mu nevznikla daňová povinnost, pokud zákon nestanoví jinak. Vlastní daňová povinnost je splatná ve lhůtě pro podání daňového přiznání, s výjimkou daně vyměřované v souvislosti s dovozem zboží podle § 20, u kterého je splatnost daně stanovena celními předpisy.

Dle § 14 odst. 8 ZSDP připadne-li poslední den lhůty pro uplatnění právních úkonů vůči správci daně na sobotu, neděli nebo státem uznaný svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Z uvedeného vyplývá, že daň z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí 2007 byla splatná do 25.1.2008 (pátek), daň z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí 2008 byla splatná do 25.4.2008 (pátek), daň z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí 2008 byla splatná do 25.7.2008 (pátek), daň z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí 2008 byla splatná do 27.10.2008 (pondělí), daň z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí 2008 byla splatná do 26.1.2009 (pondělí), daň z přidané hodnoty za 1. čtvrtletí 2009 byla splatná do 27.4.2009 (pondělí), daň z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí 2009 byla splatná do 27.7.2009 (pondělí), daň z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí 2009 byla splatná do 26.10.2009 (pondělí) a daň z přidané hodnoty za 4. čtvrtletí 2009 byla splatná do 25.1.2010 (pondělí).

Krajský soud pro zjednodušení shrnuje, že poslední z předmětných daňových povinností byla splatná 25.1.2010.

Na uvedené nemá žádný vliv příslušenství daně považované i § 1 odst. 1 ZSDP za daň, když o posečkání s jeho placením žalobce nežádal; žádal toliko o posečkání s platbou daně samotné, t.j. jistiny.

Krajský soud uzavírá, že podal-li žalobce žádost o posečkání s platbou předmětných daní dne 13.7.2011, učinil tak až po splatnosti těchto daní.

Soudy rozhodující ve správním soudnictví již opakovaně dovodily, že žádat o posečkání s platbou daně lze účinně jen do data její splatnosti, později podaná žádost je žádostí bezpředmětnou (srov. např. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8.11.2011 č.j. 5 A 72/2011-49, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.10.2012 č.j. 2 As 24/2012-19 či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13.7.2012 č.j. 2 As 74/2012-2012, všechna tato rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Krajský soud neshledal ani v této věci důvod odchýlit se od těchto závěrů, s nimiž se plně ztotožňuje. Jakkoli d.ř. (ani dřívější ZSDP) výslovně nestanoví, že žádost o posečkání nelze po splatnosti daně účinně podat, plyne to ze samé povahy věci. Stanoví-li § 156 odst. 4 d.ř., že lze posečkání povolit i zpětně, pamatuje tak toliko na situace, kdy je žádost podána krátce před splatností daně a správce daně o ní proto rozhodne až po splatnosti daně (jeho povinností je totiž rozhodnout ve lhůtě 30 dnů – srov. § 156 odst. 2 d.ř.). Jakmile však lhůta splatnosti uplyne, daňový subjekt se dostává do prodlení a porušuje tím svou platební povinnost, čehož nevyhnutelným následkem je povinnost k platbě úroku z prodlení. V takové situaci již posečkání nemá místa – o to lze žádat jen, dokud má ještě daňový subjekt možnost zaplatit daň bez jakýchkoli vedlejších sankčních následků (tedy před splatností).

Krajský soud proto musí korigovat výklad žalovaného v tom směru, že nelze připustit účinnou žádost o posečkání u daňového nedoplatku splatného, ale dosud nezaplaceného. Opačný výklad zastávaný žalovaným by totiž skutečně vedl k nerovnosti daňových subjektů a zvýhodnění „neplatičů“, na což správně poukazuje žalobce.

Uvedená korekce však ničeho nemění na tom, že žalovaný a správce daně správně uzavřeli, že žádost žalobce – jak byla podána – je evidentně bezpředmětná, což má za následek zastavení řízení o takové žádosti podle § 106 odst. 1 písm. f) d.ř.

Z uvedených důvodů byla žaloba jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 14. února 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu